

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 23 oktober 2001

Nr 848—857

INNEHÅLL

Nr		Sidan
848	Lag om ändring av 3 och 11 § lagen om allmänna åklagare	2557
849	Lag om ändring av lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden	2559
850	Lag om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Luxemburg om social trygghet	2560
851	Statsrådets förordning om upphävande av förordningen om forskningsinstitutet för fysik	2561
852	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om utveckling av landsbygden ..	2562
853	Statsrådets förordning om ändring av 7 § förordningen om stöd för närståendevård	2564
854	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om grunderna för taxan enligt 7 § sjukförsäkringslagen gällande ersättande av läkararvoden	2565
855	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om grunderna för taxan enligt 8 § sjukförsäkringslagen gällande ersättande av undersökning och behandling	2567
856	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om grunderna för taxan enligt 7 § sjukförsäkringslagen gällande ersättande av tandläkararvoden och tandvård	2570
857	Justitiekanslerns i statsrådet beslut om avgifter för justitiekanslersämbetets prestationer	2572

Nr 848

Lag

om ändring av 3 och 11 § lagen om allmänna åklagare

Given i Helsingfors den 17 oktober 2001

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 11 mars 1997 om allmänna åklagare (199/1997) 11 § samt fogas till 3 § ett nytt 3 mom. som följer:

3 §

Riksåklagaren

— — — — —
Riksåklagaren kan för en viss tid bevilja en namngiven person som uppfyller behörighetskraven för häradsåklagare sådana åklagarbefogenheter som denne behöver för ett visst bestämt uppdrag. När personen i fråga utövar åklagarbefogenheter tillämpas i övrigt på honom eller henne vad som bestäms om häradsåklagare.

11 §

Rätt att få upplysningar

Utan hinder av skyldigheten att iaktta sekretess enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) eller någon annan lag har allmänna åklagaren rätt att för ett tjänsteuppdrag avgiftsfritt få behövliga upplysningar och handlingar av en myndighet eller av en sammanslutning som har tillsatts för att handha en offentlig uppgift, om inte lämnande av upplysningen eller

RP 90/2001
LaUB 18/2001
RSv 100/2001

handlingen till åklagaren eller användning av upplysningen som bevis förbjudits eller begränsats i lag.

Allmänna åklagaren har utan hinder av att en sammanslutnings medlemmar, revisorer, styrelsemedlemmar eller arbetstagare är bundna av företags-, bank- eller försäkringshemlighet rätt att få upplysningar som behövs för ett tjänsteuppdrag.

Allmänna åklagarens rätt till upplysningar

enligt 1 mom. gäller dock inte upplysningar som en myndighet eller en sammanslutning som har tillsatts för att handha en offentlig uppgift har fått tillstånd att ta del av för vetenskaplig forskning eller statistikföring eller för planerings- och utredningsuppgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 november 2001.

Helsingfors den 17 oktober 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 849

L a g**om ändring av lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden**

Given i Helsingfors den 17 oktober 2001

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen den 5 januari 1994 om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden
 (4/1994) en ny 25 a § som följer:

3 kap.

**Särskilda stadganden om lämnande av
rättshjälp**

25 a §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Utan hinder av skyldigheten att iaktta sekretess enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) eller någon annan lag får även handlingar som innehåller sekretessbelagda uppgifter lämnas ut till en främmande stat som begär rättshjälp

för att användas som bevis i ett straffrättsligt ärende, om inte utlämnande av upplysningen eller handlingen till utlandet eller användning av upplysningen som bevis förbjudits eller begränsats i lag.

Rätten enligt 1 mom. gäller dock inte uppgifter som den som innehar dem har fått tillstånd att ta del av för vetenskaplig forskning eller statistikföring eller för myndigheters planerings- och utredningsuppgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 november 2001.

Helsingfors den 17 oktober 2001

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 850

L a g

om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Luxemburg om social trygghet

Given i Helsingfors den 17 oktober 2001

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Luxemburg den 10 november 2000 mellan Republiken Finland och Storhertigdömet Luxemburg ingångna överenskommelsen om social trygghet gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av republikens president.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 17 oktober 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Nr 851

Statsrådets förordning
om upphävande av förordningen om forskningsinstitutet för fysik

Given i Helsingfors den 17 oktober 2001

I enlighet med stadsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, föreskrivs:

1 §

Genom denna förordning upphävs förordningen den 26 juli 1996 om forskningsinstitutet för fysik (561/1996).

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 17 oktober 2001

Undervisningsminister *Maija Rask*

Regeringsråd Juhani Saarivuo

Nr 852

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om utveckling av landsbygden

Given i Helsingfors den 17 oktober 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *upphävs* i statsrådets förordning av den 21 juni 2000 om utveckling av landsbygden (609/2000) 58 § 2 mom., sådant det lyder i förordning 945/2001,

ändras 52 § 2 mom., 89 § 1 mom. och 103 § 4 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 52 § 2 mom. delvis ändrat i förordning 855/2000 och 945/2000 samt 89 § 1 mom. och 103 § 4 mom. i sagda förordning 855/2000, samt

fogas till förordningen en ny 103 a § som följer:

52 §

Utvecklingsåtgärder som kan stödas

— — — — —
Stöd kan beviljas

1) för utvecklingsprojekt som främjar boende- och livsmiljöer, boendetrivseln på orten samt miljöskyddet och som avses i 13 och 15 § finansieringslagen och inte avkastar intäkter,

2) för sådana utvecklingsprojekt inom jordbruket som finansieras med medel ur program som avses i 2 § 1 mom. 1—3 punkten eller som uppfyller avsedda förutsättningar för beviljande av statligt stöd till forskning och utveckling inom gemenskapsramarna (96/C 45/06), sådana de är i kommissionens meddelande (98/C 48/02) om ändring av gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling,

3) för utvecklingsprojekt som berör annan än i 2 punkten avsedd näringsverksamhet på landsbygden och särskilt gagnar små företag, om det stöd som skall beviljas för projekten enligt punkt 2 i gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling (96/C 45/06) inte anses vara statligt stöd som avses i artikel 87.1 Romfördraget,

4) för sådana delfinansierade utbildnings-

projekt som uppfyller förutsättningarna enligt artikel 9 i EG:s förordning om utveckling av landsbygden,

5) för utvecklingsprojekt som berör näringsverksamhet och särskilt gagnar små företag eller invånarna i de områden där utvecklingsprojekten genomförs, om det stöd som beviljas för projekten med stöd av punkt 6 i ingressen till kommissionens förordning (EG) nr 68/2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd till utbildning inte anses vara statligt stöd som avses i detta moment 3 punkten.

89 §

Utbetalning av stöd som beviljats för utvecklingsprojekt

Stöd som beviljats för ett utvecklingsprojekt utbetalas, inklusive ett eventuellt förskott, årligen enligt påvisade kostnader i högst tre rater. Om utvecklingsprojektet ingår i programmet för gemenskapsinitiativ för landsbygden kan antalet utbetalningsrater dock, inklusive det eventuella förskottet, vara högst fyra. I förskott får utbetalas högst 30 procent av det årliga bidraget. För ett utvecklingsprojekt som ingår i det regionala utvecklingsprogrammet för landsbygden kan i för-

skott dock utbetalas endast en gång högst 30 procent av den bidragsandel som hänvisar sig till kostnader som förorsakats under ett år efter att utvecklingsprojektet har börjat. Den andra raten får utbetalas först när den del av projektet som motsvarar den första och den andra raten har genomförts och en redogörelse för användningen av medlen har tillställts Arbetskrafts- och näringscentralen och, i fråga om riksomfattande projekt, jord- och skogsbruksministeriet. Ett villkor för att den sista raten skall utbetalas är att stödtagaren lämnar in en utredning över sin verksamhet, användningen av medlen och genomförandet av utvecklingsprojektet i enlighet med villkoren i stödbeslutet.

103 §

Ikraftträdande

Utan hinder av vad som bestäms i 39 § 3 mom. tillämpas på ansökningar som anhängiggjorts år 2000 vad som bestäms i artikel 1.2 i kommissionens förordning (EG) nr 2075/2000 om ändring av förordning (EG) nr 1750/1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ).

103 a §

Övergångsbestämmelse i fråga om stöd för etablering och förvärv av mark

Utan hinder av vad som i 78 § bestäms om ansökan om stöd på basis av utkastet till en handling och i 79 § om tidpunkten för ansökan om stöd, kan startstöd för unga jordbrukare och stöd för förvärv av mark

enligt 21 § finansieringslagen beviljas, om stöd av administrativa orsaker inte har kunnat sökas inom utsatt tid på det sätt som avses i denna förordning och om

1) ett överlåtelseavtal eller arrendekontrakt som gäller etablering har undertecknats mellan den 1 november 1999 och den 30 juni 2000, dessa dagar inkluderade, stöd inte har sökts före denna förordnings ikraftträdande och ansökan anhängiggörs senast den 30 november 2001,

2) ett överlåtelseavtal eller arrendekontrakt som gäller etablering har undertecknats och ansökan har anhängiggjorts mellan den 1 november 1999 och den 30 juni 2000, dessa dagar inkluderade,

3) ett överlåtelseavtal som gäller annat förvärv av mark har undertecknats och ansökan har anhängiggjorts mellan den 29 december 1999 och den 30 juni 2000, dessa dagar inkluderade,

4) ett överlåtelseavtal som gäller annat förvärv av mark på grund av plötsligt dödsfall, allvarlig sjukdom, exekutiv auktion, inställelse av exekutiv auktion eller av något annat jämförbart vägande skäl har undertecknats mellan den 29 december 1999 och den 30 juni 2000, stöd inte har sökts före denna förordnings ikraftträdande och ansökan anhängiggörs senast den 30 november 2001.

På överlåtelseavtal eller arrendekontrakt som gäller etablering tillämpas 36 § 2 mom.

Stöd får inte beviljas om beslut med anledning av ansökan meddelas efter den 31 december 2001 och det inte är fråga om ett nytt beslut som meddelas på grund av besvär.

Denna förordning träder i kraft den 24 oktober 2001.

Denna förordning tillämpas också på ansökningar som är anhängiga när denna förordning träder i kraft.

Helsingfors den 17 oktober 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Jordbruksrådet Carl-Gustav Mikander

Nr 853

Statsrådets förordning
om ändring av 7 § förordningen om stöd för närståendevård

Given i Helsingfors den 17 oktober 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *ändras* 7 § 1 mom. förordningen den 2 april 1993 om stöd för närståendevård (318/1993), sådant det lyder i förordning 166/1997, som följer:

7 §

Vårdarvodets storlek

lägsta vårdarvodet uppgår till 211,17 euro per månad.

— — — — —

Vårdarvodets storlek påverkas endast av hur bindande och krävande vården är, om inte något annat följer av 2 mom. 3 punkten. Det

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 17 oktober 2001

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Äldre regeringssekreterare Riitta Kuusisto

Nr 854

Social- och hälsovårdsministeriets förordning om grunderna för taxan enligt 7 § sjukförsäkringslagen gällande ersättande av läkararvoden

Given i Helsingfors den 12 oktober 2001

Social- och hälsovårdsministeriet har med stöd av 13 § sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963), sådant detta lagrum lyder i lag av den 30 december 1992 (1653/92), bestämt grunderna för taxan enligt 7 § sjukförsäkringslagen gällande ersättande av läkararvoden som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Folkpensionsanstalten skall då den fastställer den läkararvodestaxa som avses i 7 § sjukförsäkringslagen iaktta i 4 § sjukförsäkringsförordningen och i denna förordning nämnda grunder.

Folkpensionsanstalten fastställer en förteckning över undersöknings- och vårdåtgärder samt taxorna för dessa.

2 §

Enligt läkararvodestaxa betalas ersättning för de arvoden som har uppburits för läkarundersökning och läkarvård.

Enligt denna förordning betalas dock inte ersättning för arvoden som uppburits för laboratorie- och röntgenundersökningar.

Läkararvodestaxan är uppdelad i läkares mottagningsarvodestaxa, läkares åtgärdstaxa och läkares sjukhusarvodestaxa.

3 §

Läkares mottagningsarvodestaxa tillämpas då det är fråga om ersättning för något annat läkararvode än ett sådant som ersätts enligt 2 och 3 mom.

Läkares åtgärdstaxa tillämpas då det är fråga om arvode för krävande undersöknings- eller vårdåtgärder som vidtagits av läkare.

Läkares sjukhusarvodestaxa tillämpas då det är fråga om sådant arvode för vård dag som uppburits för patient som vårdats på sjukvårdsinrättning.

4 §

Om undersökning eller vård som skall ersättas har utförts eller givits av en läkare med specialisträttigheter och undersökningen eller vården har hört till hans specialområde, höjs de taxeenliga beloppen med 50 procent.

5 §

De belopp som avses i denna förordning kan höjas med högst 100 procent på det sätt som folkpensionsanstalten bestämmer, då besöket eller åtgärden har ägt rum på någon annan mottagningstid än vad som anses normal.

2 kap.

Läkararvodestaxa

Läkares mottagningsarvodestaxa

6 §

Taxorna för besöksavgifter får inte fastställas till ett högre belopp än 35,32 euro.

7 §

Om läkares besök hos en patient varar i

över en timme, används som ersättningsgrund för varje begynnande kvartstimme ett belopp av högst 8,75 euro.

Taxa för krävande undersöknings- och vårdåtgärder som vidtagits av läkare

8 §

För ersättande av arvoden som uppburits för krävande undersöknings- och vårdåtgärder som vidtagits av läkare fastställer folkpensionsanstalten en förteckning över åtgärderna och taxorna för dessa. Taxan för dessa åtgärder får inte fastställas till ett högre belopp än 280,03 euro.

Om en åtgärd i enlighet med den högsta taxan på grund av dess art eller svårighetsgrad kräver betydligt mera tid än normalt, höjs taxan till denna del med 50 procent.

Läkares sjukhusarvodestaxa

9 §

Enligt läkares sjukhusarvodestaxa betalas

Helsingfors den 12 oktober 2001

ersättning för vårddagsarvode, vars taxa inte får fastställas till ett högre belopp än 12,11 euro per vårddag. I arvoden för krävande undersöknings- och vårdåtgärder som vidtagits av läkare ingår också vårddagsarvode.

3 kap.

Ikraftträdande

10 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Genom denna förordning upphävs social- och hälsovårdsministeriets beslut av den 14 september 1994 om grunderna för taxan enligt 7 § sjukförsäkringslagen för ersättande av läkararvoden (826/1994).

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Lauri Pelkonen

Nr 855

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om grunderna för taxan enligt 8 § sjukförsäkringslagen gällande ersättande av undersökning och behandling**

Given i Helsingfors den 12 oktober 2001

Social- och hälsovårdsministeriet har med stöd av 13 § sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963, sådant detta lagrum lyder i lag av den 30 december 1992 (1653/1992), bestämt grunderna för taxan enligt 8 § sjukförsäkringslagen gällande ersättande av undersökning och behandling som följer:

1 §

Allmänna bestämmelser

Folkpensionsanstalten skall då den fastställer den taxa som avses i 8 § sjukförsäkringslagen iaktta i 4 § sjukförsäkringsförordningen och i denna förordning nämnda grunder.

Folkpensionsanstalten fastställer en förteckning över undersöknings- eller vårdåtgärder samt taxorna för dem, i vilka även ingår arvode till den läkare som vidtagit åtgärden, om inte något annat sägs nedan.

2 §

Laboratorieundersökningar

Vid fastställandet av taxorna för laboratorieundersökningar används ett belopp om högst 21,70 euro per undersökning som grund, för krävande och tidsödande undersökningar dock ett belopp om högst 577,73 euro per undersökning.

3 §

Undersökningar som hör till patologins område

Vid fastställandet av taxorna för undersökningar som hänför sig till patologins område används ett belopp om högst 70,64 euro som grund.

4 §

Provtagning

Vid fastställandet av taxorna för krävande provtagning som utförs i undersöknings- eller vårdanstalt används ett belopp om högst 18,67 euro som grund, i vilket inte ingår arvode till den läkare som vidtar åtgärden.

Vid fastställandet av taxan för i undersöknings- eller vårdanstalt taget prov, som skall sändas vidare för undersökning och som preparerats för detta ändamål, används ett belopp om högst 8,41 euro som grund.

Ovan nämnda penningbelopp kan höjas med beloppet av de skäligen utgifter som sändandet av provet förorsakat.

Taxan för provtagning hos den försäkrade kan höjas med högst 50 procent.

5 §

Sjukvårdsåtgärder

Vid fastställandet av taxorna för sjukvård som givits i anstalter som avses i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) eller för sjukvård som givits av i 5 § sjukförsäkringsförordningen avsedd person med behörig yrkesutbildning används högst 15,47 euro per behandling som grund. Om behandlingen pågått längre än en timme används högst 3,87 euro per påbörjad kvarts timme som grund för ersättningen.

Om behandling som avses i denna paragraf givits hos den försäkrade, kan ovan nämnda belopp höjas med högst 50 procent.

6 §

Radiologiska undersökningar och åtgärder

Vid fastställandet av taxorna för radiologiska undersökningar används ett belopp om högst 188,37 euro per undersökning som grund, för krävande undersökningar och åtgärder dock ett belopp om högst 2 810,25 euro per undersökning.

Har för kontrastundersökning använts en större mängd kontrastämne än vanligt eller har i samband med undersökningen använts special- eller andra läkemedel, kan ovan avsedda penningbelopp höjas med ett belopp som motsvarar högst de faktiska tilläggsutgifterna.

Har för krävande undersökningsåtgärder använts specialapparat för engångsbruk, som inte ingår i undersökningspriset, kan ovan avsedda penningbelopp höjas med belopp som motsvarar högst de faktiska tilläggsutgifterna, dock högst med ett belopp om 840,94 euro.

7 §

Strålbehandling och behandling med cytostatika

Vid fastställandet av taxorna för strålbehandling och behandling med cytostatika används ett belopp om högst 67,28 euro per behandling som grund.

8 §

Fysioterapi

Vid fastställandet av taxorna för rörelse- och motionsterapi samt därtill hörande massage används ett belopp om högst 15,47 euro per behandling som grund, i synnerligen krävande och tidsödande fall dock högst 20,69 euro per behandling.

Vid fastställandet av taxorna för fysikalisk behandling med apparater och metoder lämpliga från medicinsk synpunkt, används högst 6,73 euro per behandling som grund.

Vid fastställandet av taxorna för fysioterapeutiska undersökningar samt rådgivning används ett belopp om högst 13,96 euro per undersökning eller rådgivningsbesök som grund.

Har i denna paragraf avsedd behandling givits eller undersökning utförts hos den försäkrade, kan ovan nämnda eurobelopp höjas med högst 50 procent.

9 §

Undersökningar företagna av psykolog

Vid fastställandet av taxorna för undersökningar som företagits av psykolog används ett belopp om högst 49,62 euro som grund, i fråga om personlighetsundersökning dock ett belopp om högst 123,11 euro per undersökning.

10 §

Behandling med konstnjure

Vid fastställandet av taxan för behandling med konstnjure används ett belopp om högst 338,06 euro per behandling som grund. I

beloppet ingår inte arvode till den läkare som vidtagit åtgärden.

11 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Genom denna förordning upphävs social- och hälsovårdsministeriets beslut av den 14

september 1994 om grunderna för taxan enligt 8 § sjukförsäkringslagen för ersättande av undersökning och behandling (827/1994).

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 12 oktober 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Lauri Pelkonen

Nr 856

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om grunderna för taxan enligt 7 § sjukförsäkringslagen gällande ersättande av tandläkararvoden och tandvård**

Given i Helsingfors den 12 oktober 2001

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 13 § sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963), sådant detta lagrum lyder i lag av den 30 december 1992 1653/1992:

1 §

Folkpensionsanstalten skall då den fastställer den tandläkararvodestaxa som avses i 7 § sjukförsäkringslagen (364/1963) och den taxa för protetiska åtgärder för frontveteraner som avses i 3 § 2 mom. lagen om anordnande av och ersättning för tandvården för frontveteraner (678/1992) iaktta i 4 § sjukförsäkringsförordningen och i denna förordning nämnda grunder.

Folkpensionsanstalten fastställer en förteckning över undersöknings- och vårdåtgärder samt taxorna för dessa.

2 §

Arvodena för tandläkarundersökning eller -vård, som ersätts med stöd av sjukförsäkringslagen och lagen om anordnande av och ersättning för tandvården för frontveteraner, ersätts enligt tandläkararvodestaxan och taxorna för sådana åtgärder för frontveteraner som gäller kliniskt arbete inom protetik.

Enligt denna förordning betalas dock inte ersättning för arvoden som uppburits för laboratorie- och röntgenundersökningar, om undersökningarna inte ingår som en del i tandläkarens undersöknings- eller vårdåtgärd.

3 §

De eurobelopp som avses i denna förord-

ning kan höjas med högst 100 procent på det sätt som folkpensionsanstalten bestämmer, om undersöknings- eller vårdåtgärden har vidtagits under annan än normal mottagnings-tid.

4 §

Enligt tandläkararvodestaxan betalas ersättning för undersöknings- och vårdåtgärder som baserar sig på tandvård enligt 5 b § sjukförsäkringslagen.

Har undersökningen eller vårdåtgärden utförts av en specialtandläkare på dennes eget specialområde, höjs de enligt taxan utgående eurobeloppen med 30 procent.

5 §

Folkpensionsanstalten fastställer en förteckning över åtgärderna och taxorna för dessa. Vid fastställandet av taxorna för åtgärdsavgifterna används som grund högst 235,13 euro per åtgärd.

Om en åtgärd i enlighet med den högsta taxan på grund av dess art eller svårighetsgrad kräver betydligt mera tid än normalt, höjs taxan till denna del med 50 procent.

6 §

Vid fastställandet av taxan för arvode för vårdtag för en tandläkares patient som vårdas

på sjukhus används som grund högst 12,11 euro per vård dag. I arvoden för operationer och åtgärder av motsvarande svårighetsgrad ingår också arvode för vård dag.

Ar det fråga om en specialtandläkares arvode för vård dag höjs eurobeloppet med 30 procent.

7 §

Vid fastställandet av taxor för protetiska åtgärder för frontveteraner används som grund i fråga om kliniskt arbete högst 269,94 euro och i fråga om tekniskt arbete högst 386,83 euro per åtgärd.

Helsingfors den 12 oktober 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

8 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Genom denna förordning upphävs social- och hälsovårdsministeriets beslut av den 14 september 1994 om grunderna för taxa för ersättande av tandvård (828/1994) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Regeringssekreterare Lauri Pelkonen

Nr 857

**Justitiekanslerns i statsrådet beslut
om avgifter för justitiekanslersämbetets prestationer**

Utfärdat i Helsingfors den 17 oktober 2001

Med stöd av 10 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådant detta lagrum lyder i lag 721/2000, har jag beslutat följande:

1 §

Avgiftsfria prestationer

För expeditioner som upprättas inom justitiekanslersämbetet och för handlingar som utges utan särskild begäran samt för översändande av dessa uppbärs ingen avgift.

Avgiftsfria är dessutom de prestationer som inte är avgiftsbelagda enligt vad som bestäms nedan.

2 §

Intygsavgifter

För en styrkt kopia som på särskild begäran framställs av en handling som förvaras vid justitiekanslersämbetet uppbärs en intygsavgift på 1,50 euro per sida.

För diariebevis som utfärdas på särskild begäran uppbärs en intygsavgift på 8 euro.

3 §

Andra prestationer

Justitiekanslerns berättelser, justitiekans-

Helsingfors den 17 oktober 2001

Justitiekansler *Paavo Nikula*

lersämbetets övriga publikationer samt kopior och andra avskrifter liksom översändandet av publikationer och kopior, med undantag för officiell distribution, prissätts enligt företags-ekonomiska grunder.

4 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2002.

Genom detta beslut upphävs justitiekanslerns i statsrådet beslut av den 20 december 1993 om avgifter för justitiekanslersämbetets prestationer (1276/1993).

Avgifter enligt detta beslut kan till utgången av februari 2002 betalas med sedlar och metallmynt i mark som betalningsmedel. En avgift i euro omvandlas då till mark så att det multipliceras med 5,94573 och slutsumman avrundas till närmaste penni.

Kanslichef Klaus Helminen